

Referat fra turen til Bogø (og Farø) den 7. marts 2009

Turen startede fra P-pladsen ved Lautrup-centeret i Ballerup kl. 09.00, hvor Janne stod og ventede. Ole kunne desværre ikke deltage, så vi andre fem fortsatte i én bil, med kurs mod en endnu ukendt ø. Vejret var, som man kunne forvente en tidlig forårsdag, overskyet med en smule støvregn.

Første stop var Piperhus rasteplads, hvor rundstykker og morgenkaffe blev indtaget. Det var lidt køligt endnu, men vi havde sørget for, at være varmt klædt på. Ingen ud over Jørn og jeg vidste endnu, hvor vi skulle hen. Men det stod snart klart, at vi skulle sydover på Sjælland.

Vi kørte fra ved rastepladsen på Farø, hvor vi gjorde holdt og nød den flotte udsigt til Farø-broerne. Derefter kørte vi videre over dæmningen til Bogø. Vi parkerede bilen ved havnen på sydøen og travede ad hovedgaden mod kirken i Bogø By. Nu var det blevet tørvejr, og vi nød turen op gennem byen. Den gamle mølle, Bogø Kostskole, den lokale brugs, og mange meget forskelligartede huse. Fra kirkegården med den meget hyggelige kirke, var der en fin udsigt til farvandet nord for Bogø.

Så begyndte vi at liste tilbage igen mod havnen, for vi havde bestilt et bord på Café Stalden kl. 13.30. Luksusplatten kan virkelig anbefales, udover det traditionelle med lune retter, blev der serveret to meget lækre friske salater, ost og et stort fad med mange forskellige friske frugter. Det hele var til fuldkommenhed den store elite smiley værdig. Og så var prisen tilmed særdeles rimelig.

Efter at vi havde spist dette fantastiske måltid, syntes Marianne og Janne, at de ville ud og motionere. Så de joggede ned til Skåninge Bro, med os andre i hælene, - tilbagelænet i bilen med Jørn bag rattet. Så flot var udsigten herfra:

Herefter gik turen til skoven, hvor vi så jættestuen og nød vores medbragte eftermiddagskaffe og kage ved skovpavillonen. (Vi måtte dog lige have lidt hjælp fra et lokalt par, for at finde jættestuen, til trods for, at vi lige havde passeret den, og at det næsten var umuligt at overse den. Det næste pudsige var, at Marianne genkendte "sin" jakke på kvinden, og hun genkendte til gengæld Bent og Marianne, som næsten naboer hjemme i Farum. Ja verden er somme tider lille).

Tak skal I have alle sammen for endnu en dejlig ø-tour (den niende i rækken).

Jørn og Anne